

данни изъ срѣднѣвѣковната етнография на Балканитѣ, колкото повече се изслѣдва битѣтъ на югославѣнскитѣ народи, тѣхнитѣ езици и топонимията на земитѣ имъ, толкова биваме и по-готови да приемемъ, че мѣстното население не е било съвсѣмъ загинало и че въ славѣнската стихия на Балканитѣ тече значителна струя кръвъ на трако-илирскитѣ староседѣлци, отъ които едни били чисти, а други романизувани или елинизувани.¹⁾ Това важи за сѣверния и срѣденъ поясъ на полуострова. Що се отнася до южния дѣлъ на полуострова, теорията на Фалмерайера въ ново врѣме получи значителна отрицателна поправка. Сега се приема, че Елада не е била залѣна съвсѣмъ отъ славѣнското море и че у морейцитѣ, елинскитѣ елементи е наддѣлѣлъ надъ славѣнскитѣ, като е направилъ отъ послѣдния физически и отчасти битовоезикови заемки.²⁾

1) За освѣтление на тоя въпросъ сж необходими прѣдварителни изучавания отъ разни области. Тукъ мимоходомъ искаме да посочимъ примѣри отъ топонимията, наслѣдени въ българския езикъ отъ ония староседѣлци, които сж произнасяли тия имена по начина запазенъ у българитѣ, а не както сж ги изговаряли тогава грѣцитѣ. Старинскитѣ градъ *Béroia* или *Βερόιον* при Солунъ, познатъ сега съ име Караферия у турцитѣ или *Βεῤῥοια* въ новогръцкия литературенъ езикъ, е запазилъ стария си изговоръ съ **к** само у българското население въ Македония: Беръ. — Така е станало и съ едноименния тракийски градъ Стара-Загора, който въ старобългарскитѣ паметници се зове **Бороуи**, въ древность *Βερόη*. — Старото име на р. Марица *Ἐβρος* е запазено въ българското име на началенъ цитокъ на сжщата рѣка — Ибъръ, сжщо и цѣлата Марица — **Ибръ**, напр. у Конст. Костенски. — Тракийското име *Pulprudeva* (= Филиповъ градъ, Пловдивъ) намираме въ старитѣ български паметници: **Плъпъдикъ**, **Плъвдикъ** или у по-новитѣ писатели и у народнитѣ уста: Пловдинъ, Плодинъ, Пловдивъ. Всички тия идатъ отъ тракийското *Pulprudeva*, а не отъ грѣцкото *Φιλίππου πόλις* или отъ турското Филибе. — Тракийското *Μεσσαβρία*, *Μεταβρία* (трак. *bria* = градъ) въ старобългарскитѣ паметници **Мѣсѣвръ**, **Нѣсѣвръ**. Срв. документитѣ № 18. Българитѣ отъ съсѣднитѣ села наричатъ сега градеца Нѣсѣбъръ. Сегашното Месемврия иде отъ новогръцката форма *Μεσηβρία*. — Сегашното с. Башикърово до Пазарджикъ е до мѣстото на тракийската столица (на племето беси) *Bessaraia*. — *Βοποία* у старитѣ българи се е викалъ **Бѣдынъ**. Сегашното му новобългарско име Видинъ иде отъ грѣцкото *Βιδίνη* или *Βιδίη*. Имената Арчаръ (*Ratiaria*), Цибъръ (*Cebzus*) и др. напомнятъ сжщо негрѣцки изговоръ.

2) Фалмерайеровото положение бѣ заявено още въ първитѣ думи на прѣдговора къмъ съчинението му История на полуостровъ Морея прѣзъ срѣднитѣ вѣкове: „Въ Европа родътъ на елинитѣ е изгубенъ.“... Das Geschlecht der Hellenen ist in Europa ausgerottet), т. е. че нѣкогашното елинско население въ южната частъ на Балканския полуостровъ загинало съвсѣмъ. Останкитѣ отъ него се слѣли съ дошлитѣ славѣни. Сегашнитѣ грѣци говорятъ новогръцки езикъ, който е пропитъ съ славѣнски елементи. Срв. J. Fallmerayer, Geschichte der Halbinsel Morea während des Mittelalters, Stuttgart und Tübingen 1830, и особено въ Die Entstehung der heutigen Griechen, Stuttgart 1835, и др. Правдата по въпроса е прѣдставена най-добрь въ работата на В. Васильевъ, Славяне въ Греции. Византийскій Временникъ, V.